

Pituffik News

Nr. 4/2004 - Maj

Onsdag den 26. maj 2004

4. ÅRGANG

I slædens tegn

Foto: Nina Lund

I kølvandet på Open House dagen fulgte mange slædeture. mere end 50 personer fik lejligheden til at prøve, hvor vidunderligt det er at sidde på en slæde i vindstille vejr og strålende solskin.

Indhold

Nr. 4/2004 - Maj

Site Managers spalte
side 2**Fra Manhattan til
Pituffik**
side 3**Ny udfordring i Fitness
og Sports Center**
side 4**Thule Open House
(Armed Forces Day)**
side 5**Boxtop Olympics 2004**
side 6-7**Alle vil køre Volvo**
side 8**Påskegudstjeneste på
Thule Air Base**
side 8**Tju-hej hvor det gik**
side 9**Tillykke til de nybagte
forældre**
side 9**Hundeslæden**
side 10-11**En elev til Armed
Forces Day**
side 12**På knæ i Rødkælken**
side 13**Slædeudflugt**
side 14-15Udgiver:
Greenland Contractors
DK - 3970 PituffikAnsvarshavende:
Frank SabroeRedaktør:
Wivian Hedegaard

Tryk: Nofoprint A/S

Site Managers spalte

Af Frank Sabroe

Award Fee periodens resultat blev 95%, et meget flot resultat, som helt klart skyldes alle medarbejders store indsats i dagligdagen, og som jeg hermed vil benytte lejligheden til endnu engang at takke for. Det er en stor tilfredshed at det gang på gang lykkes os, at skabe så gode resultater, som tydeligt har været mulig over det sidste 1 1/2 år. Det er vel at mærke et resultat der er skabt samtidig med, at vores organisation har været igennem store ændringer og mange nye ledere er kommet til. En meget flot udvikling som forhåbentlig fremmer troen på, at det hjælper når vi alle trækker på samme hammel og derved skaber resultaterne.

Udover vores Award Fee briefing som vi præsenterede i slutningen af vores besøg i Colorado, arbejdede vi sammen med de amerikanske kontraktfolk først om at få vores 18 måneders forlængelse af kontrakten fra den 1. april 04 til 30. september 05 på plads og det lykkedes. Kontraktforlængelsen kan derfor forhåbentlig skrives under i slutningen af maj måned. Dernæst diskuterede vi vejen frem for forhandlingerne af den nye kontrakt som løber fra 1. oktober 05 til 30. september 2016. Første skridt i den retning vil ske i perioden 11. juni til 23. juli hvor kontraktfolkenes vil opholde sig på Thule. De skal igennem samarbejde med den amerikanske ledelse på basen og de nuværende Quality Assurance Evaluators, samt med reference til RFP'en definere de ønskede krav i den kommende kontrakt og samtidig undersøge sammen med GC om arbejdet kan udføres på en mere hensigtsmæssigt måde til gavn for begge parter. En meget spændende opgave som vi fik en god start på igennem vores forhandlinger for 18 måneders forlængelsen.

Det næste hotte emne der er fremme for tiden, må helt bestemt være kompetenceløn indplaceringerne, som ikke går helt stille af sig. En af årsagerne kan desværre være, at vi ikke alle læser "biblen" ens og derved ikke får den samme mening ud af den. Det kræver tålmodighed og visdom fra alle sider for at denne udvikling lykkes med den nødvendige respekt for individet og den samlede aftale begge parter har skrevet under på.

Her må jeg desværre skyde efter tillidsmandkollegiet, som jeg helt bestemt ikke mener lever op til deres gode navn og rygte. I har ikke formået at sælge budskabet til jeres kolleger og forklare dem detaljeret, hvilke fordele lønsystemet har at byde på. Et budskab I selv har aktier i og gennem overenskomstforhandlingerne er medunderskrivere af. Igennem arbejdslederne prøver vi at holde dialogen så sober som mulig og derved leve op til de aftaler vi sammen har lavet, men det er svært. Dog forstår jeg ikke den til tider stive holdning til aftalen når vi igen om kun 3 måneder skal igennem en ny indplacerings runde.

Det er uhyre vigtigt, at medarbejderen og arbejdslederen har den fornuftige velargumenterede dialog der skal til for at dette lykkes, og det ville være en fordel, hvis der i processen var mindre flimrer på skærmen, hvor end forstyrrelserne kommer fra. Det er vigtigt, at medarbejderen uden hjælp selv kan kommunikere med arbejdslederen; det giver også den største respekt parterne imellem.

På grund af de mange misforståelser skal det i overenskomsten beskrevne nævn nu til at arbejde med de sager, hvor medarbejdere og arbejdsledere ikke kan blive enige. De ikke få omkostninger, denne proces er forbundet med, kunne have været sparet, hvis begge parter havde været lige godt informeret. En proces vi selvfølgelig har lært af, da vi i fremtiden vil undervise alle arbejdsledere i processen, således vi sikrer, at alle er klædt på til at håndtere opgaven. Jeg tager det for givet, at tillidsmandkollegiet vil tage samme skridt, således vi ikke skal igennem den samme tunge proces næste gang vi skal gennemføre indplaceringer.

Det næste emne jeg desværre også må påtale er vores ulykkesstatistik som desværre udviser, at vi allerede nu næsten har nået uheldsniveauet for hele sidste FY år. Det er klart uacceptabelt, så også her vil vi sætte ind overfor de dele af organisationen, der ikke lever op til de forventninger der er indeholdt i de pågældendes ansvarsområde og understøtte, hvis det er nødvendigt. Vi skal have vendt den trend vi er inde i da hovedparten af de uheld vi ser, sagtens kunne have været undgået, hvis handlingen havde været bedre gennemtænkt.

Vi skal selvfølgelig også se fremad nu hvor sommeren står for døren endnu tidligere end sidste år. Dagene kan indeholde mange gode oplevelser nu da stormsæsonen er overstået, og vi igen frit kan bevæge os rundt i landskabet. I landskabet lurer der desværre også farer, såsom beskadigelse af bevægelsesapparatet, så derfor lyder min helt tydelige bøn til jer der skal opleve det hele, pas godt på og tænk på, at andre, hvis det går galt, måske skal sætte liv og lemmer på spil for at hente jer. Overhold derfor de gældende regler og pas godt på hinanden.

God sommer!

Fra Manhattan til Pituffik

Af Wivian Hedegaard

Jurist fra Københavns Universitet, studier i Hannover et år på Sorbonne i Paris – den lige vej ind i diplomatiet kunne man mene

Sådan formede karriereløbet sig ikke i første omgang for den nye Personale Koordinator i Personaleafdelingen, René Bjerrum Møller. Efter Sorbonne blev kimen til det nuværende job i GC lagt ved Sygehus Fyns Områdeledelse i Odense, hvor René blev ansat som HR-specialist og her fik en bred indføring i personaleadministration og personaleledelse.

Programchef i FN

Efter Fyn tog karrieren et kvantehop til FN's Hovedkvarter i New York. Her fik René ansvaret for alverdens praktikanter for hvem det at møde Generalsekretær Kofi Annan og arbejde i FN var højdepunktet i deres liv. Som Programchef for Praktikantprogrammet – et af de mest populære programmer af sin art – rekrutterede han studerende på MBA og PHD niveau fra hele verden. Han var ansvarlig for de studerendes oplæring og kompetenceudvikling, var bindeled mellem afdelingerne i FN og havde kontakt til ambassader og uddannelsesinstitutioner i hele verden. "Der var stort set altid kø foran mit kontor", siger René. Miljøet var uhyre politisk, da alle medlemslande prøver at øve indflydelse på rekrutteringen til programmet, der hvert år modtager ca. 500 studerende på graduate og post-graduate niveau. Det var et fantastisk spændende og udfordrende arbejde ikke mindst på grund af sammensætningen af de 191 nationaliteter i FN.

Vidne til terrorangreb

En af de særligt store udfordringer var Crisis Management i forbindelse med terrorangrebet på World Trade Center. René glemmer aldrig den 11. september 2001. Han sad i et møde med generalsekretærens personlige, juridiske rådgiver, der blev afbrudt af sin assistent og pludseligt måtte forlade mødet. Man kunne ikke se selve ulykken fra FN bygningen, men alle løb for livet, idet man jo ikke kunne vide, om FN bygningen ville være det næste mål – panikken var total. Flere praktikanter boede i nærheden af World Trade Center, så René gav husly til de boligløse.

3 måneders ferie

René havde en tre-årig kontrakt med FN. Hvis han ville fortsætte i det diplomatiske system, var næste stop Bagdad, Afghanistan eller Congo, idet man som ansat i FN veksler mellem tjeneste i Hovedkvarteret og såkaldt "Field Service". Det var ikke lige det, René på det tidspunkt havde allermest lyst til, nej, han drømte snarere om en HR lederstilling i et privat firma – gerne et sted, der kunne byde på anderledes og spændende udfordringer, hvorfor valget naturligt faldt på GC i Thule. Men inden skulle han lige på en tre måneders tur til Latin Amerika og Australien.

Fra "smeltedigel" til permafrost

Hvorfor Thule? I første omgang var det jobindholdet som tiltalte ham – et job med mange facetter, måske et vanskeligt job, men også et job med mange udviklingsmuligheder både personligt og fagligt. René var også fascineret af tanken om at kunne begå sig lige så godt i permafrosten på Thule, som i smeltediglen New York. De to steder er så diametralt modsatte, som de overhovedet kan være. René har aldrig været på Grønland før, men det første umiddelbare kulturchok over kulden og afsondringen er forlængst overvundet, og han trives glimrende på Thule, hvor han især er positivt overrasket over den varme velkomst, man oplever som nyankommen.

Visioner

Personaleafdelingen har gennemgået flere vanskelige perioder med store omvæltninger, så hans primære mål vil være at sammentømre og strømline afdelingen, som består af nogle dygtige og meget engagerede medarbejdere, og om muligt gøre den endnu mere service- og kundeorienteret.

René understreger, at han og afdelingens øvrige ansatte er kontaktorgan for samtlige GC medarbejdere, både ledere og ikke ledere, og han og afdelingen er altid til rådighed for henvendelser af såvel faglig som af personlig art, idet en af Personaleafdelingens primære opgaver er at være supportfunktion for samtlige GC medarbejdere.

René's stilling medfører også en særlig funktion som Grønlandsk Medarbejderkoordinator, og han er i den forbindelse, i samarbejde med Praktikantvejlederen Randi Egede, i færd med at forberede informations- og promotions materiale.

Ny udfordring i Fitness og Sports Center

Fitness og Sports Center (FSC) har tilbudt turneringer af længere varighed (4-6 uger) indenfor mange idrætsgrene. Dette har tidligere været afholdt som "intramural leagues" - dvs. hvor de forskellige units fra USAF har konkurreret indbyrdes. Holdene har været sammensat som SPTS, ABG, OPS samt SFS - og der har også indimellem været deltagende GC hold. USAF holdene har konkurreret om point til Commander's Trophy - en pokal, der uddeles halvårligt til den unit med flest point. Det har ikke været muligt for civile at deltage i pointkampen om det flotte(!) trofæ, så derfor er der formentlig ikke så mange GC-ansatte, der kender til konkurrencen.

Recreation Services har ønsket at indføre Team Thule konceptet i FSC for at styrke sammenholdet mellem de forskellige nationaliteter på TAB samt tilføre nye tiltag i FSC. Desuden er der også et ønske om at tiltrække endnu flere kunder.

Team Thule konceptet betyder at holdene skal sammensættes af deltagere uafhængigt af nationalitet et beskæftigelse - men dog alligevel ikke helt tilfældigt. For at motivere deltagerne samt bibeholde konkurrencemomentet indplaceres man på et hold, som man så (forhåbentlig) opnår et tilhørsforhold til.

En arbejdsgruppe under Sports Advisory Committee (SAC) har etableret en helt ny holdsammensætning, hvor holdene sættes alt efter hvilken bygning, man arbejder i. Dette skulle gerne betyde en varieret sammensætning af deltagere. Det skal dog bemærkes, at antallet af personer i de forskellige bygninger er estimeret og ikke nødvendigvis angiver det præcise antal. Viser det sig senere at sammensætningen er uheldig, vil dette naturligvis blive ændret.

For at afprøve denne nye holdsammensætning vil der i perioden juni-nov 2004 blive afholdt en Team Thule League bestående af turneringer i følgende sportsgrene:

Softball i juni/juli, Golf (udendørs) i juli, floor hockey i august, fodbold (indendørs) i september og basketball i oktober/november. Se endvidere "Sports Calendar FY 04", som er ophængt på opslagstavler i FSC. I FSC kan man desuden også få udleveret

en oversigt over, hvad de enkelte bygningsnumre dækker over. Det kan forhåbentlig hjælpe specielt nyansatte - og andre, der ikke lige kender alle bygninger på basen inkl. BMEWS og DET3.

Der vil udover Team Thule League også blive afholdt andre turneringer - både en-dags og længerevarende, hvor der er tilfældig holdsammensætning. Her skriver man blot sit navn på tilmeldingslisten, hvorefter fitness personalet trækker lod om holdene. Igen kan man med held kigge på fornævnte "Sports Calendar FY 04" for at se, hvilke turneringer det drejer sig om. Det skal bemærkes, at det ikke kun er aktiviteter, der foregår i FSC men også rundt omkring i andre Recreation Services faciliteter - samt naturligvis udendørs hele sommeren.

Recreation Services vil gerne i endnu højere grad kunne afspejle aktiviteterne i forhold til kundernes ønsker - så hvis du har et godt forslag til en aktivitet, der kan være med til at implementere Team Thule konceptet, vil vi meget gerne høre fra dig. Kontakt supervisor Mette Linnemann, lokal # 2242 eller email: Mette.Linnemann@gc.gl

TEAM 1	TEAM 2	TEAM 3	TEAM 4	TEAM 5	TEAM 6
Bldg. # 4002	Bldg. # 1824	Bldg. # 461	Bldg. # 363	Bldg. # 355	Bldg. # 619
Bldg. # 237	Bldg. # 622	Bldg. # 214	Bldg. # 801	Bldg. # 211	Bldg. # 750
Bldg. # 836	Bldg. # 1391	Bldg. # 580	Bldg. # 935	Bldg. # 562	Bldg. # 551
Bldg. # 606	Bldg. # 113	Bldg. # 201	Bldg. # 112	Bldg. # 107	Bldg. # 274
Bldg. # 605	Bldg. # 236	Bldg. # 571	Bldg. # 252	Bldg. # 287	Bldg. # 365
Bldg. # 608	Bldg. # 251	Bldg. # 366	Bldg. # 362	Bldg. # 101	Bldg. # 1408
Total 120	Total 121	Total 119	Total 120	Total 121	Total 119

Fig. 1: Inndeling af hold efter Team Thule koncept.

Thule Open House (Armed Forces Day)

Af Mette Linnemann Petersen

Påskelørdag og traditionen tro, blev beboerne fra de omliggende bygder igen i år inviteret til Open House/Armed Forces Day

På alle USAF baser i hele verden er der tradition for at invitere til "Åbent Hus", hvor der fortælles om basens historie samtidig med, at der tilbydes rundvisninger i bygninger, fremvisning af diverse militære fly, våben og andre spændende ting.

Da det skorter lidt på "krudt og kugler" på Thule Air Base, har vi i stedet valgt en alternativ løsning.

Vi inviterer vores naboer fra de omkringliggende bygder; Qaanaaq, Siorupaluk, Savissivik og Moriusaq. De kommer her til på hundeslæder og bor dels på Gæstehjemmet #837 og i fangerhytterne i Dundas.

Festlighederne startede med en is-golf turnering. Der var bygget en 9 hullers golf bane nede på North Star Bay – kunstfærdigt udført med rød og grøn frugtfarve samt orange kegler. Deltagerne – 30 i alt – fik udleveret et 7-jern, 2 gule golfjugler, et stykke gulvtæppe samt et score kort med banen aftegnet. Derefter var det bare at gå i gang – alle havde en fornøjelig tur rundt på isen i det flotte solskinsvejr. Vinderne modtog et flot trofæ under middagen i Community Center.

Hundeslædevæddeløb

Senere på dagen var der hundeslædevæddeløb med deltagelse af 19 slæder. Deltagerne havde ved lodtrækning fået mulighed for at deltage som passagerer. De 19 slæder blev sendt af sted på en løjpe ud over North Star Bay med ca. 2 minutters mellemrum. Det var et festligt og flot syn med de mange slæder og hunde. Herligt, når vi kan få lov at opleve lidt af det "romantiske"

Grønland, som vi nok alle har drømt om. Der var præmier til de 3 hurtigste slæder samt en lille trøstepremie (lommekniv) til samtlige deltagere. Vinderen, Qaerngaq Nielsen, kunne stolt modtage 1. præmien; et gevær. Præmierne er for øvrigt sponsoreret via det store årlige velgørenhedsprogram; "Operation Julemand", som finder sted i november og december.

På sjov med helikopteren

Hele eftermiddagen var der mulighed for helikopter ture med Air Greenlands dygtige piloter. For en beskednen sum penge kunne man opleve basen fra oven, flyve hen over Dundas, Nordbjerget og D-launch. Det var et virkelig godt initiativ og en enestående mulighed for en god oplevelse. Air Greenland fløj uafbrudt i 2 1/2 time med 9 passagerer hver gang, så mon ikke næsten hele basen var oppe og flyve? Og mon ikke piloten havde det næsten lige så sjovt som passagererne???

Middag med påskeharen

Dagen blev afsluttet i Community Center, hvor der var gratis festmiddag tilberedt af de dygtige kokke fra Dundas Dining Facility. Der var kyllingestykker, stegte og kogte pølser, hamburgers og kartoffelsalat. Virkelig lækkert – og ca. 175 mennesker deltog i festlighederne. Frivillige fra USAF serverede maden og 821 SFS havde en flot udstilling med eksempler fra deres våbensamling.

Under middagen var der arrangeret fremstilling af påskepynt for både børn og voksne. Der dukkede virkelig mange kreative påskeæg og kyllinger op som eftermiddagen gik. Faktisk var der også en vaskeægte

Påskehare, som opfordrede alle til at deltage i en Team Thule påskeæg jagt. Deltagerne – en person fra både GL, US og DK – skulle besvare spidsfindige spørgsmål om Grønland – og samtidig finde det korrekte tilhørende kontrolbogstav. Sidstnævnte voldte mere besvær end at svare rigtigt på alle spørgsmål! Alt i alt en rigtig sjov og underholdende dag, som sent vil blive glemt. En stor tak til alle de frivillige medhjælpere for en kanon indsats – og en speciel tak til Martin Hallengreen (som var forklædt som Påskehare) samt Martin Dantoft som har taget billederne.

Boxtop Olympics 2004

Af Uffe Møller

Tre nationaliteter - danskere, grønlandere og amerikanere deltog i Boxtop Olympics på hhv. Station Alert og Thule Air Base

Fredag den 30. april mødtes 13 forventningsfulde deltagere i Hangar #8 for afgang til Alert til Boxtop Olympics 2004. Transporten skulle foregå med et C-130, Herkules transportfly.

Turen til Alert tog ca. 1 1/2 time og tiden ombord blev brugt til sightseeing. De fleste var en tur ude og vende i cockpittet og nogle var endda så heldige, at få lov til at sidde bag styre pinden, dog uden at styre. Der blev også taget billeder af det smukke sneklædte landskab, vi så på vejen derop.

Fear Factor og socialt samvær

Vi landede i god behold på Station Alert. En bus holdt og ventede - vi gik ombord og kørte til hovedindgangen til det samlede bygningskompleks.

Her blev vi modtaget af en masse glade Canadiere, der bød os velkommen med klapsalver og råb. Man blev en lille smule forlegen, men følte sig samtidigt godt modtaget.

Efter aftensmaden blev der afholdt en briefing om Boxtop pro-

grammet tillige med de forholdsregler, man skulle tage ved alarmering. Efter briefing fik vi tildelt vore værelser, hvor vi lige fik tid til at pakke ud, inden vi skulle mødes til den første dyst, som var Fear Factor. Bare navnet fortæller, hvad vi havde i vente - og det holdt stik. Der var 5 discipliner med et afskyeligt indhold, men tilskuerne morede sig. Denne dyst tabte vi desværre 3-2. Resten af aftenen havde vi socialt samvær med Canadierne, og som de selv siger: Der er to ting vi er gode til, drikke øl og spille hockey.

Kamp med næb og klør

Lørdag kl. 09.30 var der åbningsceremoni i "gym". Her blev alle nationalmelodierne spillet. Derefter begyndte hockey kampen, og her vågnede vi brat. Det tog ikke 15 sekunder, så var første mål scoret. Efter 6 minutters spil var canadierne foran 6 - 0 og første periode sluttede 18-2. Jeg husker ikke det endelige resultat, men det var vel noget der hed 38-8.....bob bob bob. Nå, ikke tabe modet. Det var jo ventet, så nu var det bare at banke dem i næste disciplin, som var volleyball. Begge hold startede godt og fulgtes pænt ad, men heller ikke i denne kamp lykkedes det, den tabte vi også.

Sidste kamp var fodbold. Nu skulle sejren hentes, og vi skulle vise vores værd. Startopstillingen var 3 danskere samt et par amerikanere. Canadierne havde "luret" os under opvarmningen - så snart vi danskere var i nærheden af bolden, blev vi moslet rundt på det groveste. Kampen var hård, og der blev kæmpet med næb og klør fra begge sider.

Canadierne havde et angreb der resulterede i en scoring til 2-1 - 6 minutter før tid. Det var rystende, at det kunne ske. Nu var der pres på, men desværre fik vi ikke udlignet. Sensationen var skabt. Canadierne havde slået Thule i samtlige discipliner afholdt på Alert. Nu skulle vi vinde alle disciplinerne på Thule for at kunne beholde trofæet.

Efter bad, omklædning samt pakning af bagage, gik turen tilbage til Thule med den "luksuriøse" Air Canada maskine (læs Herkules) og det meste af flyvetiden gik med at indhente den forsømte søvn.

Fed oplevelse

Vi ankom til Thule kl. 21.30 - Canadierne blev indlogeret i Barak #142, mens vi andre gik hjem, smed taskerne og fik lidt vand i håret - vi skulle mødes i klubben kl. 22.30.

De sidste konkurrencer startede søndag, vi begyndte med badminton. Min makker og jeg tabte alle de kampe, vi spillede. Det samme gjorde resten af holdet, så det samlede resultat blev 26 - 2. Trofæet var tabt til Canadierne, men der var endnu mulighed for lidt oprejsning i basketball. Her fik vi endelig en tiltrængt, men for sen sejr. Tænk hvis vi havde tabt denne også, det ville næsten have været for pinligt. Til sidst var der pool/billard turnering i REC Centret, hvor vi spillede 2 mands hold på hvert bord. Der var til lejligheden stillet øl, vand og chips frem, så vi kunne hygge os under spillet. Også her sluttede Thule af med en sejr.

Dagen sluttede med overrækkelse af Boxtop Olympics trofæet til Canadierne samt uddeling af diplomer og T-shirts til alle deltagere. Holdene blev fotograferet, og der blev sagt farvel og tak for denne gang.

Jeg synes, at det har været en rigtig fed oplevelse at være med til Boxtop Olympics. Canadierne er utroligt gæstfrie, og det har været en fornøjelse at være med til de forskellige aktiviteter. Det har givet en masse positivt at tænke tilbage på - og så er det samtidigt fedt at få muligheden for at "komme" lidt væk og prøve noget anderledes.

Derfor - når chancen igen byder sig i slutningen af sommeren, så spring på og nyd turen. Det betyder ikke noget, om du er ung, gammel, tyk eller tynd. Hvis du er frisk på noget nyt, får du en oplevelse tilbage - med garanti.

Tillykke og farvel

Efter 40 år i Søværnet, de 20 på Grønland og de 4 på Thule Air Base, går Holmer Søgaard på pension med udgangen af maj 2004

Den danske forbindelsesofficer Holmer Søgaard blev 60 år den 11. maj 2004. I ovennævnte to anledninger havde Holmer Søgaard inviteret alle med lyst til en fest - i Top of the World Club. De mange som tog imod invitationen havde en dejlig aften, der først sluttede (så vidt vides), da man løb tør for mad og vin.

Der blev holdt mange taler og givet mange gaver. Holmer holdt selv en lille tale om, hvordan det er at skulle gå på pension, når man ikke selv synes, at man har alderen til det. Men han glædede sig, og det samme gør ikke mindst hans familie. Vi ønsker alle Holmer Søgaard held og lykke i fremtiden.

Alle vil køre Volvo

Af Wivian Hedegaard

Den nye vandvogn var hittet på det netop afholdte sættevognskursus - alle ville køre den. Den er også flot, som den kører og blinker i solskinnet, men det er forvognen - en Volvo - som har de køretekniske egenskaber

Johnny Steffensen, en meget vellidt og dygtig instruktør fra Landtransportskolen, var i april på Thule for igen at afholde sættevognskursus.

Den teoretiske del af kurset blev afholdt i Bygn. #580 i kaffestuen. I den nordlige ende af bygningen, som var blevet ryddet til formålet, havde fire mand fra P&G, anført af Svend "Skrot", i forvejen kørt to sættevogne ind, læsset med alle former for gods, som man havde lånt i Hangar #4 og på tømmeroplagspladsen.

I kaffestuen blev der udregnet vægtfylder, om godset var for tungt til vognen, om akseltrykket var rigtigt fordelt og hvor meget en stak paller vejer.

Johnny Steffensen udtaler efter kurset, at den tværfaglige indstilling i GC er i orden. Ingen - hverken elektriker er tømmer læner sig tilbage for at fundere over, om denne teori nu er noget, han kan bruge til noget. Medarbejderne på Thule er meget motive-rede elever, de går på med krum hals og især den praktiske del af kurset interesserer dem meget. Det kunne ingen tilskuer være i tvivl om. På DRMO pladsen, hvor den praktiske del af kurset blev afviklet, kørte 4 sættevogne slalom mellem orange-farvede kegler, vendte, drejede, parkerede og bremsede til den store guldmedalje.

Som en del af køreprøven, kørte man på "offentlig" vej tilbage til Hangar #4 og tømmeroplagspladsen med det gods, man havde lånt.

Påskegudstjeneste på Thule Air Base

Af Maline Petersen

Det er efterhånden blevet en tradition, at der på Thule afholdes både påskegudstjeneste og julegudstjeneste med deltagelse af både dansk og grønlandsk præst

I kirken deltog i påskegudstjenesten i år 17 grønlandske og danske beboere samt præsterne Anthon Tellesen fra Qaanaaq og Kamille Nygaard fra Nuuk. Efter gudstjenesten var der kaffemik med kager samt hjemmebagte boller og grønlandsk kage, som Bibi medbragte i forbindelse med sønnens 25 års fødselsdag - uhm de smagte godt.

Indsamling til Qaanaaq kirke

Under kaffemikken kom den amerikanske præst Buddy Walker og overrakte en certifikat i anledning af, at kirken i Qaanaaq havde 50 års jubilæum. Der var indsamlet et pengebeløb til kirken på 279 dollars. Anthon Tellesen blev takket for sin gode tjeneste i den tid han har været præst i Qaanaaq. Anthon takkede og udtalte, at han er sikker på, at pengene til kirken vil blive brugt fornuftigt.

Afsked med Kamille Nygaard

Påskegudstjenesten var for Kamille Nygaard den 6. i rækken og den sidste prædiken i Pituffik, da hun rejser tilbage til Danmark i oktober måned. Kamille var her første gang i Påsken 2001 som højgravid, og da hun kom igen i julen 2001, medbragte hun en nyfødt dreng som mange af medarbejderne i Dining Hall, har haft fornøjelsen af at holde.

Vi takker Kamille Nygaard for alle de gange, hun har glædet os som præst i Pituffik, og ønsker hende og familien held og lykke fremover.

Tju-hej hvor det gik

Af Wivian Hedegaard

25 skientusiaster, deriblandt 4 nybegyndere, nød aftensolen på Nordbjergets skibakke

Så åbnede den endelig – skiliften. Forud for åbningen var gået mange timer med at gøre bakken klar til skiløb. Uden entusiasme fra P&G og brandfolkene, som har gravet, skovlet og jævnet, ville vi ikke have kunnet nyde denne dejlige aften på Nordbjerget.

Det blev så onsdag i stedet for søndag, men vejret viste sig nu fra sin bedste side. Temperaturen var minus 15 grader, solen stod højt på himlen, og der var næsten ingen vind. Derfor var der allerede før kl. 18.00 lynende travlt i ski-shoppen, hvor Bjarne, som også er skiinstruktør, udleverede og tilpassede det sprit nye ski grej.

En time senere, var bakken befolket med skiløbere, som drøede op og ned. Da bakken jo er forholdsvis kort, kommer man op og ned mange gange – nogle hurtigere end andre - derfor blev der også hurtigt dannet en kø ved skiliften. At komme på liften kræver en speciel teknik, og indtil man mestrer den, er man til stor underholdning for de andre ventende i køen.

Trænger man til en pause, stiger man ind i den medbragte bus, hvor chaufføren er parat med varm kaffe, te og kakao. Det var dejligt at komme ud at røre sig, og vi blev der næsten til solnedgang.

I skrivende stund er skisæsonen forbi for denne gang, men vi glæder os allerede til næste forår. Godt, at vi fik den skilift.

Tillykke til de nybagte forældre

Marie Kujaukitsaq fødte en velskabt søn, søndag den 18. april 2004, kl. 09.42 på Skejby Sygehus, drengen var ved fødslen 54 cm lang og vejede 3.930 kg. Han skal døbes i Skanderborg kirke i august måned.

Alle tre har det godt og sender mange hilsner til Thulefolket med tak for den flotte buket, som de fik i dagens anledning.

Hundeslæden

Af Meline Petersen

I Grønland bruger man hundeslæden, som vi i Danmark bruger biler. Hundeslæden er sammen med båden det eneste alternativ til helikopteren, hvis man vil besøge andre bygder. For fangerne er den uundværlig, når isen har lagt sig

Hundeslæden er lavet af træ, og bundet sammen overalt, så den kan gi' sig, når den skal forcere alt fra skrueis til fjeld. Før i tiden var mederne af metal, der blev glatte af at blive smurt med jord eller vand, som frøs fast på metallet. I dag er mederne af plastik. Slæderne kan have forskellig længde og bredde, alt efter hvor meget oppakning der skal være plads til, og om den

skal køre på land eller is. Selve slæden er dækket af et skind, som isolerer. Det kan være sæl, hund, rensdyr eller moskusokse. Det er spændt fast med snore, som trækkes på kryds og tværs, mellem de brædder, man sidder på. Bagerst står to opstandere, som også er bundet fast til slæden. Opstanderne er gode at holde i, når man løber efter slæden, og når slæden skal skubbes opad, eller der skal bremses nedad. På opstanderne hænger en pose til fangerens nødvendige udstyr. Pisker hænges også på opstanderen, så fangeren hurtigt kan få fat i den. Man sidder altid med benene skråt ud over slædens kant, så man hurtigt kan komme af.

Hundepisk og slædehunde

Skaftet er lavet af træ og selve pisken er af skind. I spidsen af skindet er der påsat en 1 meter lang snert. Det kræver øvelse at kontrollere den, men for fangeren er den uundværlig, da den bruges til at styre hundene med.

Den grønlandske slædehund er et udpræget husdyr. En fanger har et utroligt tæt forhold til sine hunde, og han kender hver og en af dem, og han ved, hvad hver eneste hund kan præstere.

Den grønlandske slædehund er af en næsten ren race – den er kun blandet af polarspids som Siberian Husky og Alaskan Malamute. Netop for at beskytte racen, er det i de grønlandske hundedistrikter forbudt at holde andre hunderacer. Eneste undtagelse er politiets schæfere. Hundedistriktet går fra Sisimiut til Thule Distriktet.

Gode trækdyr

En slædeopbakning kan veje mellem 350-400 kg, og en hund vejer ca. 35 kg. Når slæden trækkes af 11 hunde (størrelse på gennemsnitligt hundespand) svarer det til, at en hund trækker sin eget vægt. Tænk på alle de fangere der har kørt mange kilometre til fjelds og på is i sne, regn og storm. For slædehundeejere er det derfor nødvendigt at passe hundene godt, især hundenes poter.

Hundeslædevæddeløb

I april måned er der hvert år hundeslædevæddeløb i mange bygder, for børn er distancen ca. 5 km, for kvinder ca. 20 km, og for mænd ca. 40 km. Hundeslædevæddeløb er en utrolig populær aktivitet, hvor der er stemning på og fuld fart fremad. Tilskuerne venter spændt på, hvem der mon kommer først.

Jeg har selv prøvet at være med i hundeslædevæddeløb. Det er en utrolig oplevelse. Spændende er det, når man kører side om side med andre slæder, nogle er foran andre bagved. Stemningen er høj, der er latter og råben efter hundene med navne som f.eks. Nakorsaq (læge) og Assut (fart på).

Der er også Grønlandsmesterskab i hundeslædevæddeløb, og deltagerne kommer fra hele Diskobugten. Der køres ca. 45-50 km.

Skal du en dag til kysten, skal du prøve hundeslædekørsel eller hundeslædesafari. Der arrangeres ture af kortere eller længere varighed, og der er faste priser på alle ture.

En elev til Armed Forces Day

Af Rakel Lüberth

Alle på basen havde mulighed for at spille golf på isen, overvære hundeslædevæddeløb og få en tur med helikopteren

Alle eleverne blev kørt ned til havnen af "mor" Randi. Vi gik hen til fangerne og fik snakket med dem om deres rejse til Pituffik på slæde. De viste os et isbjørneskind og et isbjørnehoved.

På tur med helikopteren

Efter at have snakket med fangerne, kunne vi se helikopteren på vej ned mod landingsbanen, som var blevet lavet til arrangementet - interesserede kunne få en tur med helikopteren for 25 \$ pr. person. Vi fik det arrangeret sådan, at alle eleverne kunne flyve sammen, og vi blev skrevet op til den næste flyvetur.

Turen startede mod Dundas Bjerget, og det føltes bare som om vi var ved at ramme bjerget - det var en meget vild oplevelse. Vi var helt oppe ved toppen af bjerget, da piloten begyndte at flyve ned mod husene i Dundas, og jeg skreg så højt, at Hans Ulrik tog sit høreværn på. Jeg fik senere at vide, at alle i helikopteren kunne høre mig skrike. Det kildede så meget i maven, at det var ligesom at køre i rutschebane.

Piloten fløj rundt om basen, som vi fik taget nogle billeder af og han skyndte sig lige at lave nogle tricks med helikopteren, inden han landede.

Efter flyveturen tog vi igen ned til isen for at overvære hundeslædeløbet. Vi begyndte at fryse og ville varme os i bilen, men

Randi, Henrik og jeg, besluttede os for at prøve endnu en tur med helikopteren. Vi nåede lige at skrive os på til den næste tur. Jeg gik hen og spurgte manden, der solgte billet-

ter, om jeg kunne sidde foran, og det fik jeg lov til.

Det var vildt spændende at sidde foran og se, hvordan piloten styrede helikopteren. Piloten lavede nu flere tricks, end han gjorde på den første tur. Det føltes som om vi hele tiden var ved at ramme jorden, fordi vi fløj så lavt. Denne gang turde jeg ikke skrike, da mit høreværn var tilsluttet den samme mikrofon som pilotens. Jeg måtte gøre alt, hvad jeg kunne for at beherske mig.

Træt og mæt

Efter helikopter turen tog vi til Rec. Centret for at spise kager og drikke kakao. Da vi sad der og var helt udmattede efter at have været ude hele dagen, kom SP'erne for at vise deres våben - dem kiggede vi på, mens vi tog nogle billeder. Efter det, var vi ret trætte og tog hjem for at sove.

Den dag havde vi en rigtig god oplevelse, og jeg ville ønske, at der var flere lignende arrangementer lidt oftere.

På knæ i Rødkælken

Af Lone Bøving

Historien begyndte på Thule Air Base, og der er siden skrevet om den i 2 grønlandske aviser og Jyllandsposten - her kommer min historie

Det var blevet onsdag den 25. april 2004, hvor vi skulle på ferie med Air Greenlands første flyver fra Thule til København, og det var oven i købet min 40 års fødselsdag. Henrik startede dagen med en morgen fødselsdagssang med flag i den ene hånd og en morgengave i den anden.

Vi kom retmæssig til lufthavnen, og her blev jeg mødt med lykønskninger og knusere – og i anledning af Air Greenlands første flyvning fra Thule til København, var flaget hejst og der var udskænkning af Gammel Dansk.

På knæ

Vi havde i dagens anledning fået de bedste pladser i flyet og jeg bemærkede også, at der foregik et eller andet med Henrik og en af stewardesserne, men jeg lod som ingenting – det var jo min fødselsdag.

Efter et par timers flyvning gjorde Henrik mig opmærksom på, at vi nu fløj ind over et af de smukkeste steder i Grønland. Én af stewardesserne tog vores bakker og KUN vores, de andre fik lov til at beholde deres. Efter få minutter kom hun ind med en

ny bakke med 2 flasker champagne og en flot chokoladecake samt en lille æske med en ring i. Henrik begyndte at bevæge sig på sig en mærkelig måde, det var lige som om han faldt ned af stolen og på knæ foran mig. Han fortalte mig, at han elskede mig og friede til mig. Jeg var noget rundt på gulvet, men var ikke i tvivl, så jeg sagde "JA". Folk kom forbi og sagde tillykke – også en journalist fra Jyllandsposten, det hele var bare så overvældende – og dejligt.

Fest i boligforeningen

Da jeg kom hjem ventede venner og familie med et Surprise Party i Boligforeningens fælleshus og festen varede til den tidlige morgen. Det blev en uforglemmelig dejlig laaang dag, aften og nat – den længste jeg endnu har haft af slagsen, men også den med de fleste overraskelser.

Farvel

Foruden denne dag, kan jeg tage mange andre positive og uforglemmelige oplevelser med mig hjem fra Thule.

Henrik og jeg har været taknemmelige over at kunne dele mange af de oplevelser sammen, og jeg har faktisk nydt mit job som "postmester" på Thule, men nu brænder jeg for at komme tilbage til mit fag som fysioterapeut. Gennem det 1? år jeg har været på Thule, har jeg mødt mange dejlige mennesker, har også måttet sige farvel til mange og heldigvis også på gensyn til en del. Og nu er tiden kommet, hvor jeg selv siger farvel og tak.

Pas godt på hinanden og GOD SOMMER !!!

MINDEORD for KELL AGNAR CHRISTENSEN

Det var med stor sorg, at vi den 15 april 2004 fik besked om at vores tidligere barak kammerat, Kell Agnar Christensen ved en motorcykelulykke mistede livet. Kell rejste hjem sidste forår for at fejre sin 50 års fødselsdag, han skulle også ud i Europa på hans elskede motorcykel, som var hans store interesse i mere end 30 år.

Vi havde alle regnet med at se Kell i Thule igen, men sådan skulle det ikke være.

Kell var en meget social person og altid parat til en god fest, han var det man kalder en rigtig livsnyder.

Vi er alle dybt berørt af den tragiske ulykke.

Ære være hans minde.
På vegne af Barak #331
Gert Eiberg

Slædeudflugt

Af Wivian Hedegaard

Inden isen blev usikker, nåede 9 slæder og 27 deltagere en tur til Grev Moltke Gletcheren i Wolstenholme Fjorden

Foråret er ved at være forbi og isen er ved at bryde op. Det er gået alt for hurtigt i år. Heldigvis blev Open House, som bragte mere end 15 slæder til Thule Air Base, afviklet så tidligt, at man kunne nå at få 14 dage i hundeslædens tegn. Vejret viste sig fra sin bedste side, så turene kunne nydes fuldt og helt – en tur i slut og sne er der nemlig ikke meget ved.

Lunch Box og frosne Colaer

Bygn. #274 arrangerede en udflugt hvori 9 slæder og 27 personer deltog. Turen startede kl. 11.00 og udgik fra nedkørslen til isen ved havnen - til Grev Moltke Gletcheren på den modsatte side af Wolstenholme Fjorden. Ved gletcheren spiste man de medbragte lunch boxe, drak de frosne colaer, hyggede sig med at klappe hundene, prøvede at svirpe med en hundepisk og nød vejret. Hvor er det anderledes at se Nordbjerget og BMEWS fra den anden side af fjorden.

Løb for varmen

Det var lidt koldt at køre tilbage til basen senere på eftermiddagen, så mange frøs bravt - en enkelt prøvede at få varmen ved at springe af slæden og løbe efter et planlagt fast tag i slædens opstander. Det faste tag glippede og turen endte direkte på

Redaktionens Spalte

Så oprandt dagen vi alle har set frem til – den 15. maj. Nu kan vi tage på eventyr, uden at skulle spørge nogen. Vi har allerede haft den første varme weekend, hvor der officielt blev målt 7 graders varme, men direkte i solen har temperaturen været mindst 15-20 grader. Og jeg skal love for at folk kom af huse, der blev vandret, cyklet, og løbet, således at det sidst på eftermiddagen myldrede med trætte og rødkindede personer på alle indfaldsveje.

Dette nummer af Pituffik News er viet til sne, slæder og hunde. I år har rigtig mange medarbejdere haft lejlighed til at komme på en slædetur. Det er også med at tage oplevelsen, når man kan få den. En newcomer, Johan Stage, drog ud på sin første slædetur efter tre dages ophold på basen. I Pituffik News havde han læst om Flemming Broksøs ærgrelse over alle de oplevelser, han ikke havde fået givet sig selv. Johan ville være sikker på, at han ikke stod i samme situation, når han engang rejste fra Thule, så han havde nedskrevet alt, hvad Flemming ikke nåede. Slædeturen var den første oplevelse i rækken.

Armed Forces Day blev også i år en succes, og så var vejret med arrangementet. Det nye tiltag med helikopterflyvning var en succes, og mon ikke piloterne har haft det lige så sjovt, som dem de fløj med. Denne form for arrangementer kan virkelig samle basebeboerne, så vi må håbe, at isen bliver ved med at holde til det.

Der er sket en udskiftning i redaktionsgruppen, idet undertegnede har overtaget jobbet som redaktør efter Charlotte Anthonisen. Martin Hallengreen har ønsket at udtræde af redaktionen for at lægge sin frivillige arbejdskraft et andet sted i organisationen. I stedet for Martin er den nye Personale Koordinator, René Møller, indtrådt i redaktionen.

Vi forventer at fortsætte rækken med artikler, hvor vi præsenterer en afdeling. Den næste afdeling vil være QA afdelingen, som vil fortælle om forberedelserne op til en DNV audit.

Denne udgaves redaktionshold ønsker dig rigtig god læsning.

Wivian Hedegaard

maven. Efter den performance, havde ingen andre lyst til at få varmen på den måde. Turen endte ved udgangspunktet på kl. 17.00 – man var tilbage på basen træt og mæt af vind og vejr, men med stor lyst til at prøve en ny tur en anden dag.

Således vil solnedgangen over Wolstenholme Fjord se ud den 21. august, når solen næste gang går ned.

Foto: Wivian Hedegaard

Konkurrence: Hvad skal Air Greenland Charteren hedde?

Så er spændingen udløst. Station Manager Jens Ole Nielsen har valgt "kælenavnet" til Air Greenlands Airbus fra Thule til København. Navnet blev,

Rødkælken

Den heldige vinder blev Hans Kold-Hansen, som er medarbejder i NAF-AO, bygn. #346. Hans har vundet en "Safari tur" til den Grønne Dal med helikopteren. Der var indkommet 35 forslag, hvoraf mange var rigtig fantasifulde.

Jens Ole har valgt Rødkælken fordi den både symboliserer en flyver og den røde farve.

Vinderen Hans Kold-Hansen

Jens Ole Nielsen, Air Greenland

Airbus også kaldet Rødkælken